СА СВЯТАМ ВЯЛІКАГА КАСТРЫЧНІКА!

ПРАЛЕТАРЫІ ЎСІХ КРАІН, ЯДНАЙЦЕСЯ!

Гомельскі УНІВЕРСІТЭТ

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА ЛКСМБ І ПРАФКОМА ГОМЕЛЬСКАГА ДЗЯРЖАЎНАГА УНІВЕРСІТЭТА

№ 32 (481) | Субота, 7 лістапада 1981 года | Газета заснавана ў верасні 1969 года. Выходзіць раз у тыдзень | Цана 2 кап.

ЛЕНІНСКІМ ШЛЯХАМ

Над прасторамі нашай магутнай сацыялістычнай Радзімы лунаюць чырвоныя сцягі Кастрычніка. Самым пераканаўчым чынам гісторыя Краіны Саветаў сведчыць аб тым, што Вялікая Кастрычніцкая сацыялістычная рэвалюцыя з'явілася самым значным паваротам у жыцці не толькі нашага народа, але і ў лёсах усяго чалавецтва. «Знішчэнне капіталізму і яго слядоў, — указваў У. І. Ленін, — увядзенне асноў камуністычнага парадку складае змест пачаўшайся цяпер новай эпохі ў сусветнай гісторыі». Без Вялікага Кастрычніка зусім іншым было б сёння аблічча нашай планеты, зусім іншымі былі б і лёсы народаў свету.

Сёлетні Кастрычнік мы сустракаем пад знакам ажыццяўлення гістарычных рашэнняў XXVI з'езда КПСС. З'езд вызначыў дакладную і ясную праграму рэвалюцыйна-пераўтваральнай дзейнасці партыі і народа на 80-я гады, указаў шлях да новых рубяжоў эканамічнага, сацыяльнага і культурнага прагрэсу. Рабочы клас, калгаснае сялянства, інтэлігенцыя з уздымам успрынялі выпрацаваныя з'ездам чарговыя задачы партыі ў галіне ўнутранай і знешняй палітыкі, адзінадушна адобрылі яе ленінскі курс.

Па склаўшайся традыцыі ў гэтыя дні працоўныя рапартуюць аб сваіх дасягненнях. Наш шматтысячны калектыў узяў добры старт у першым годзе адзінаццатай пяцігодкі. Па выніках навукова-даследчай работы апублікавана 11 манаграфій, кніг, падручнікаў і вучэбных дапаможнікаў. Вынікі

М. І. СТАРАВОЙТАЎ,
сакратар парткома

зробленых распрацовак укаранёны ў вытворчасць з агульным эканамічным эфектам амаль у 2 мільёны рублёў. У 1981 годзе абаронена доктарская дысертацыя і 8 кандыдацкіх. Двум загадчыкам кафедр — У. Д. Арэшчанку і У. М. Калмыкову — прысвоена вучонае званне прафесара.

Рост прафесійнага і навуковага майстэрства нашых выкладчыкаў садзейнічае пастаяннаму ўдасканаленню вучэбна-выхаваўчага працэсу. Колькасць студэнтаў, якія вучацца толькі на «выдатна» і «добра», склала за 1980—1981 навучальны год 34,6 працэнта, што на 3,9 працэнта вышэй, чым у папярэднім годзе. У летнім працоўным семестры 1981 года студэнцкія будаўнічыя атрады асвоілі прыкладна 900 тысяч рублёў капіталаўкладанняў, аказалі дапамогу 329 сем'ям ветэранаў вайны і працы.

Камсамольская арганізацыя універсітэта мае вялікі вопыт і добрыя традыцыі ваенна-патрыятычнага выхавання. Партыйны камітэт, камітэт камсамола, прафком, камітэт ДТСААФ праводзяць вялікую работу па арганізацыі Зорных паходаў па месцах рэвалюцыйнай, баявой і працоўнай славы савецкага народа. Камсамольцы актыўна ўдзельнічаюць і ва ўсіх іншых формах гэтай работы. Па выніках рэспубліканскага конкурсу па пастаноўцы ваенна-патрыятычнай работы за 1980-1981 навучальны год наш універсітэт прызнаны лепшым сярод ВНУ рэспублікі. Камсамольская арганізацыя ГДУ ўзнагароджана Ганаровай граматай і прэміявана рэспубліканскім камітэтам ДТСААФ.

Па выніках сацыялістычнага спаборніцтва за тры кварталы першага года адзінаццатай пяцігодкі Цэнтральны раён удастоены пераходнага Чырвонага Сцяга гарадскога камітэта КПБ і выканкома гарадскога Савета народных дэпутатаў. Працоўныя раёна адкрыюць святочную дэманстрацыю гамяльчан. У гэтым дасягненні ёсць часцінка працы і універсітэцкага калектыву. Нашы выкладчыкі актыўна ўдзельнічалі ў ідэйна-палітычнай і выхаваўчай рабоце працоўных калектываў. Унесены пасільны ўклад і ў аказанне дапамогі сельскай гаспадарцы. У падшэфным саўгасе «Рэчкі» Веткаўскага раёна ў летне-асенні перыяд на сельгасработах сёлета працавала 645 выкладчыкаў, супрацоўнікаў і студэнтаў. Многае зроблена на сельскагаспадарчай вытворчасці і студэнцкімі атрадамі.

Рыхтуючыся да знамянальнага свята, універсітэцкі калектыў працаваў плённа і творча, каб сустрэць яго дастойна і новымі дасягненнямі завяршыць першы год адзінаццатай пяцігодкі.

Ад імя партыйнага камітэта, рэктарата, грамадскіх арганізацый горача віншую вас, дарагія таварышы, з 64-й гадавінай Вялікага Кастрычніка, жадаю здароўя, асабістага шчасця, новых поспехаў у навукова-педагагічнай і гаспадарчай дзейнасці, вучобе і грамадскай рабоце на карысць нашай сацыялістычнай Айчыны.

ПРЫСВЕЧАНЫ СВЯТУ

Учора ў актавай зале адбыўся ўрачысты вечар, прысвечаны 64-й гадавіне Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі.

Ва ўрачыстай абстаноўцы быў зачытаны загад па універсітэту, у якім рэктар акадэмік АН БССР Б. В. Бокуць павіншаваў універсітэцкі калектыў са знамянальным святам, а лепшым выкладчыкам, супрацоўнікам і студэнтам за актыўную навукова-педагагічную, гаспадарчую і грамадскую работу, паспяховую вучобу аб'явіў падзяку.

З дакладам аб 64-й гадавіне Вялікага Кастрычніка выступіў старшыня мясцкома кандыдат гістарычных навук М. Н. Мурашка.

Для ўдзельнікаў святочнага вечара сіламі самадзейных артыстаў універсітэта быў дадзены канцэрт.

(Наш кар.).

ВІНШУЕМ!

Рэктарат, партком, грамадскія арганізацыі універсітэта, Савет кафедр грамадскіх навук, кафедра палітэканоміі горача віншуюць асістэнтаў гэтай кафедры КАНАШЭВІЧА Анатоля Ісідаравіча з паспяховай абаронай дысертацыі на атрыманне вучонай ступені кандыдата эканамічных навук і ГЕРАСІМЧЫКА Мікалая Вікенцьевіча з выпадку зацвярджэння яго ВАКам у вучонай ступені кандыдата эканамічных навук.

Роздум маладога сучасніка

У СЭРЦЫ НАШЫМ

Вось і яшчэ аднага гадавіна вялікай рэвалюцыі, якая пераўтварыла свет, цяпер ужо 64-я! Сёння, гледзячы на равеснікаў Кастрычніка, мы заўважаем, як яны пасівелі. А рэвалюцыя наша застаецца і заўсёды будзе маладой, таму што няма нічога вышэйшага і больш дасканалага за тое, да чаго яна заклікае і вядзе чалавецтва: свабоды і сацыяльнай роўнасці, міру.

За плячыма нашай краіны слаўныя 64 гады, і таму нялёгка са шчыльнай тканіны гадоў выбраць якую-небудзь асаблівую падзею і катэгарычна назваць яе галоўнай. Але адно мы ведаем цвёрда: усё вялікае і малое, што было і ёсць у нас, як і само жыццё, непарыўна звязана з Кастрычнікам.

Магчыма, гэта напоўнены гераікай стварэння час будаўніцтва Магніткі, Днепрагэса, Камсамольска-на-Амуры. Магчыма, гэта мінута, калі святочны салют абвясціў аб Перамозе, аддаючы даніну павагі тысячам тысяч тых, хто знішчыў фашысцкую навалу. Або аддаць перавагу кастрычніку 1954 года, калі ў засекі Радзімы лёг першы вялікі хлеб казахстанскай цаліны, якога не ведаў стэп за ўсю гісторыю свайго існавання. Не забыць тую восень, калі, як піша ў сваёй кнізе «Цаліна» таварыш Леанід Ільіч Брэжнеў, «...прыйшоў доўгачаканы і ўсё-такі нечаканы вялікі хлеб цаліны».

Пад знакам Кастрычніка праходзіць усё наша жыццё. Кастрычнік стаў сутнасцю, асновай нашага лёсу. Таму для нас і многіх іншых людзей на зямлі Кастрычніцкая гадавіна — свята.

Але па гэтай жа прычыне для некаторых, — а ёсць яшчэ і такія, наша свята, як напамінак аб страчаных надзеях аднавіць былое. Немагчыма ўявіць сабе, але гэта таксама факт, што для часткі людзей на нашай планеце праўда аб нашай краіне, аб Кастрычніцкай рэвалюцыі знаходзіцца пад забаронай афіцыйных улад некаторых краін. Гэта тыя, каму ненавісныя свабода і сацыяльная справядлівасць, роўнасць, мір. Для іх праўда аб нашай краіне — непрыймальная.

Кастрычніцкая рэвалюцыя абвясціла аб наступленні новай эры ў гісторыі чалавецтва, светлай будучыні ў жыцці ўсіх народаў. Яна не была выпадковасцю. Яе парадзілі аб'ектыўныя законы гістарычнага развіцця. І гэта самая жорсткая праўда для старога свету: нічым не спыніць наспеўшыя змены. Доказы гэтага адбываюцца штодзённа: перамога в'етнамскага народа, крах шахскага рэжыму ў Іране, рэвалюцыя ў Нікарагуа. Магчыма, канешне, з дапамогай фашызму, масавых забойстваў «спыніць імгненне» ў Чылі, Сальвадоры ці ў Намібіі. Але, колькі б не забівалі, гісторыю не спыніць.

Зразумела, у кожнай краіны свая гісторыя, у кожнага народа — свой лёс. Але ва ўсіх краін і ва ўсіх народаў ёсць свая светлая будучыня, сваё шчасце. І яны, рана ці позна, прыдуць да яго. І вялікі натхніцель у гэтым — наша Кастрычніцкая рэвалюцыя.

Учора, сёння і заўтра ў золаце асенняга лісця ўспыхваюць сцягі і транспаранты галоўнага свята нашай краіны — гадавіны Вялікага Кастрычніка. У чырвані сцягоў мы бачым зарніцы таго высокага ачышчальнага полымя, якое асвяціла наш шлях дзесяткі гадоў назад.

Ларыса ЦІМОХАВА,
студэнтка трэцяга курса эканамічнага факультэта.

64

VIII студэнцкая справаздачна-выбарная прафсаюзная канферэнцыя

30-га кастрычніка адбылася VIII справаздачна-выбарная студэнцкая прафсаюзная канферэнцыя ГДУ.

Са справаздачным дакладам прафкома выступіла яго старшыня **Н. І. Колтышава.**

Затым быў заслухан справаздачны даклад старшыні рэвізійнай камісіі студэнта 4-га курса геалагічнага факультэта **Л. Караля.**

У абмеркаванні справаздачных дакладаў прынялі ўдзел: **В. Чмель,** прафорг групы 0-52 эканамічнага факультэта, якая выйшла пераможцай у рэспубліканскім аглядзе-конкурсе на лепшую акадэмічную групу; **В. Сцяпура,** студэнт 5-га курса фізічнага факультэта, член прафкома; **А. Трушкоў,** старшыня прафбюро эканамічнага факультэта; **В. Маючы,** член прафбюро гісторыка-філалагічнага факультэта; **М. Дзегцяроў,** старшыня студсавета інтэрната № 1; **Г. І. Варатніцкі,** старшыня спортклуба ГДУ; **У. Чмых,** нам. сакратара камітэта камсамола па арганізацыйна-масавай рабоце; **М. У. Казароз,** дырэктар клуба мастацкай самадзейнасці ГДУ; **М. П. Шкарбун,** памочнік прарэктара па АГР; **М. І. Старавойтаў,** сакратар парткома ГДУ.

Канферэнцыя прыняла пастанову па далейшаму паляпшэнню работы студэнцкай прафсаюзнай арганізацыі, прызнаўшы яе работу за справаздачны перыяд здавальняючай.

Выбраны новы састаў прафкома, рэвізійнай камісіі, дэлегаты на XVI абласную прафсаюзную канферэнцыю работнікаў асветы, вышэйшай школы і навучальных устаноў.

На арганізацыйных пасяджэннях старшынёй прафкома выбрана **Н. І. Колтышава,** старшынёй рэвізійнай камісіі — **А. Панарын,** студэнт эканамічнага факультэта, створаны пастаянна дзеючыя камісіі.

ГАВАРЫЛІ ДЭЛЕГАТЫ

В. ЧМЕЛЬ,
прафорг групы 0-52:

— У мінулым годзе група заняла 1-е месца ў аглядзе-конкурсе на лепшую акадэмічную групу ў рэспубліцы. Чым дасягнуты такі поспех? Сам па сабе актыў не можа зрабіць жыццё групы цікавым. У калектыве не павінна быць раўнадушных. Калектывізм і ўзаемавыручка — вось галоўнае, што дапамагло нам стаць пераможцамі конкурсу.

В. СЦЯПУРА,
член прафкома,
студэнт 5-га курса
фізічнага факультэта:

— Навукова-даследчая работа з'яўляецца не толькі добрай падмогай у падрыхтоўцы спецыялістаў, але вырашае яшчэ адну, не менш важную задачу: непасрэдна выкарыстоўвае навуковы патэнцыял ВНУ для рашэння народнагаспадарчых задач. Важнай формай удзелу студэнтаў у навукова-даследчай рабоце з'яўляецца распрацоўка гаспдагаворных і дзяржбюджэтных тэм. Але ёсць яшчэ тут і не вырашаныя праблемы. Гэта слабае ўцягненне ў НДРС студэнтаў малодшых курсаў. Дрэнна наладжана навукова-тэхнічная творчасць студэнтаў, няма майстэрань, практычна адсутнічаюць матэрыяльныя фонды. Неабходна таксама ўдзяляць больш увагі агітацыі, надаваць навукова-даследчай рабоце дух спаборніцтва.

А. ТРУШКОЎ,
старшыня прафбюро
эканамічнага факультэта:

— Вучоба — гэта працоўны фронт студэнта, яксаны паказчык яго адносін да свайго абавязку. Па выніках летняй экзаменацыйнай сесіі абсалютная паспяховасць на факультэце склала 93,6 працэнта, што на 0,9 працэнта вышэй, чым у зімовую. Па выніках зімовай сесіі мінулага года першае месца ў сацыялістычным спаборніцтве на лепшую акадэмічную групу занялі студэнты групы Т-41 (прафорг А. Карнеева), летняй сесіі — 0-52 (прафорг В. Чмель).

В. МАЮЧЫ,
член прафбюро гісторыка-
філалагічнага факультэта:

— У справе выхавання чалавека асабліва важнае значэнне набывае далучэнне моладзі да дасягненняў сучаснай культуры.

У нашым універсітэце ёсць для гэтага ўсе магчымасці: працуюць многія гурткі мастацкай самадзейнасці, у якіх займаюцца сотні студэнтаў. Асабліва вялікую цікавасць выклікае агульнауніверсітэцкі агляд-конкурс мастацкай самадзейнасці «Ану, перш акурсні кі». Гісторыка-філалагічны факультэт утрымлівае першынство ў гэтым конкурсе ўжо пяць гадоў.

Дапамогу факультэцкай самадзейнасці павінен аказваць універсітэцкі студэнцкі клуб «Маладосць». З-за адсутнасці апаратуры пры неабходнасці дадаводзіцца звяртацца за дапамогай у клуб, на іншыя факультэты. Але не заўсёды нам ідуць насустрач. Гэта, безумоўна, адбіваецца на мастацкім узроўні выступленняў студэнтаў.

М. ДЗЕГЦЯРОЎ,
старшыня студсавета
інтэрната № 1:

— На працягу справаздачнага перыяду рэгулярна праводзіліся пасяджэнні студсавета інтэрната. На іх вырашаліся самыя розныя пытанні, якія ахопліваюць усе бакі жыцця студэнтаў у нашым інтэрнаце: адпачынак, паводзіны, санітарны стан. Кожны тыдзень бытавой камісіяй праводзіліся праверкі санітарнага стану пакояў, што дало свае станоўчыя вынікі — палепшыўся і санітарны стан.

На савеце пры парткоме універсітэта па рабоце ў інтэрнатах была прынята пастанова, якая прадугледжвае адказнасць дэканатаў за афармленне наглядной агітацыі ў холах паверхаў. Але гэта пастанова застаецца пакуль што на паперы. Толькі пры сумесных намаганнях студсавета інтэрната, стараст паверхаў, куратараў, камсамольскіх і прафсаюзных арганізацый можна вырашыць закранутае пытанне.

ГАЛОЎНАЯ МЭТА

(Са справаздачнага даклада прафсаюзнага камітэта)

Крытэрыем дзейнасці вышэйшай школы ў цэлым і кожнай ВНУ асобна, адзначыла ў пачатку даклада старшыня прафкома Н. І. Колтышава, з'яўляецца тое, наколькі паспяхова іх выхаванцы вырашаюць складаныя задачы навукова-тэхнічнага і сацыяльнага прагрэсу. Менавіта ў адносінах да вучобы праяўляецца актыўная жыццёвая пазіцыя будучага спецыяліста, яго палітычная сведамасць. Прафком універсітэта арыентаваў факультэцкія прафсаюзныя арганізацыі на работу па павышэнню якасці падрыхтоўкі будучых спецыялістаў, глыбокае вывучэнне студэнтамі вучэбных дысцыплін, павышэнне адказнасці студэнтаў за вынікі іх вучэбнай і навукова-даследчай работы. Паспяховасць студэнтаў універсітэта ў апошнія гады стабілізавалася і складае па выніках летняй сесіі 92,6%. У павышэнні паспяховасці немалая заслуга грамадскіх арганізацый, і ў першую чаргу первічных прафсаюзных арганізацый студэнцкіх груп.

Важнейшая роля ў рабоце па павышэнню якасці ведаў, выпрацоўцы ў студэнтаў свядомых і творчых адносін да вучобы адводзілася арганізацыі спаборніцтва па дастойнай сустрэчы XXVI з'езда КПСС, агляду-конкурсу на лепшую акадэмічную групу. Вынікі паказалі, што планамерная дзейнасць грамадскіх арганізацый гісторыка-філалагічнага, эканамічнага, фізічнага, біялагічнага факультэтаў па арганізацыі спаборніцтва і агляду-конкурсу садзейнічала павышэнню паспяховасці. На жаль, вопыт работы лепшых акадэмічных груп ГДУ, дэталёвы аналіз прычын іх поспехаў яшчэ не знайшоў глыбокага адлюстравання ў практычнай дзейнасці прафсаюзных арганізацый усіх факультэтаў.

У нашы дні, гаварылася далей у дакладзе, творчы патэнцыял спецыяліста вызначаецца перш за ўсё тым, як ён умее распараджацца набытымі ведамі. Таму абавязковай умовай становіцца выпрацоўка ў кожнага будучага спецыяліста творчага мыслення, імкнення прымяніць на практыцы атрыманыя веды. Гэтаму садзейнічае навукова-даследчая работа студэнтаў. Усімі формамі НДРС ва універсітэце ахоплена 93% студэнтаў. Нямала работ, напісаных імі на высокім тэарэтычным узроўні, адзначаны Дыпломамі Мінвуза БССР, грашовымі прэміямі.

Сапраўднай школай выхавання моладзі стаў трэці працоўны семестр. Тройчы за мінулую пяцігодку зводны атрад ГДУ у сацыялістычным спаборніцтве сярод зводных СБА вышэйшых і сярэдніх спецыяльных навучальных устаноў Гомельскай вобласці выходзіў пераможцам.

Значнае месца ў дакладзе адводзілася пытанням выхавання студэнтаў. Адзначана, што не зжыты яшчэ такія з'явы, як п'янства, амаральныя паводзіны. Гэта — вынік бяздзейнасці некаторых нашых первічных арганізацый. Галоўным выхавацелем павінна стаць студэнцкая група. Ад таго, наколькі цікава і змястоўна запаўняецца вольны час студэнта, у многім залежыць фарміраванне ўсебакова развітай асобы.

Прафсаюзная арганізацыя універсітэта мае пэўны вопыт па наладжванню актыўнага адпачынку студэнцкай моладзі. Больш цеснымі сталі кантакты паміж універсітэцкім клубам мастацкай самадзейнасці і факультэтамі. Аднак трэба паставіць культурна-масавую работу яшчэ на больш высокі ўзровень, дабіцца, каб студэнцкі клуб мастацкай самадзейнасці стаў сапраўды метадычным цэнтрам усёй культурна-масавай работы ва універсітэце.

Н. І. Колтышава дала падрабязную характарыстыку дзейнасці арганізацыйна-масавай і культурна-масавай, жыллёва-бытавой камісій, па кантролю за работай прадпрыемстваў грамадскага харчавання. Разам са станоўчым у іх рабоце адзначаны і недахопы.

На канферэнцыі выказана ўпэўненасць, што прафсаюзная арганізацыя і ў далейшым будзе імкнуцца аператыўна вырашаць ускладзеныя на яе задачы і з'явіцца дастойным памочнікам партыйнай арганізацыі і рэктарата ў справе падрыхтоўкі высокакваліфікаваных спецыялістаў.

ВЫБРАНЫ:

У САСТАЎ ПРАФКОМА

Н. Колтышава — старшыня; **В. Сеніна** — намеснік старшыні; **В. Яцухна, А. Лосева, А. Гарбач** — студэнты гісторыка-філалагічнага факультэта — члены вучэбна-выхаваўчай камісіі; **У. Чмых** — нам. сакратара камітэта ЛКСМБ, **М. Дзергачоў,** студэнт фізічнага факультэта — члены камісіі па працоўнаму выхаванню; **Т. Літвінава, Т. Даўгун,** студэнты гістфіла, **Г. Бракарэнка,** студэнт фізічнага факультэта — члены культурна-масавай камісіі; **В. Кукара,** студэнтка эканамічнага факультэта, **Г. Гаўрыленка, Д. Журкова** студэнты матфака — члены арганізацыйна-масавай камісіі; **А. Герасіменка, У. Касцевіч,** студэнты факультэта фізвыхавання, **А. Егарэнкава,** студэнтка матфака — члены камісіі па фізкультурна-масавай, спартыўнай і аздараўленчай рабоце; **В. Дзядкоў, С. Казлоў,** студэнты геафака, **Л. Гаўура,** студэнтка фізфака — члены жыллёва-бытавой камісіі; **Р. Крукоўскі,** студэнт эканамічнага факультэта, **В. Мядаведзеў, А. Самусева,** студэнты біяфака — члены камісіі па кантролю за работай прадпрыемстваў грамадскага харчавання; **І. Сівак,** студэнтка эканомфака; **В. Ігнаценка,** студэнт матфака; **Ф. Палякова,** студэнтка фізічнага факультэта.

У САСТАЎ РЭВІЗІЙНАЙ КАМІСІІ

А. Панарын, студэнт эканамічнага факультэта — старшыня; **І. Трусэ,** студэнтка эканомфака; **М. Клімовіч,** студэнт геафака; **Н. Чаглей,** студэнтка гістфіла, **Н. Джыоева,** студэнтка матэматычнага факультэта.

ДЭЛЕГАТЫ НА XVI СПРАВАЗДАЧНА-ВЫБАРНУЮ АБЛАСНУЮ КАНФЕРЭНЦЫЮ

Н. І. Колтышава — старшыня прафкома; **В. Ф. Сеніна** — намеснік старшыні прафкома універсітэта; **В. Дзядкоў, Б. Шобін** — студэнты геалагічнага факультэта; **А. Іваноў** — студэнт факультэта фізічнага выхавання; **Т. Котава, М. Ключынскі** — студэнты гісторыка-філалагічнага факультэта; **В. Кузьміч, В. Палуян, В. Сцяпура** — студэнты фізічнага факультэта; **А. Панарын, А. Трушкоў** — студэнты эканамічнага факультэта; **Н. Чырыкава** — студэнтка матэматычнага факультэта, **В. Шпілеўская** — студэнтка біялагічнага факультэта.

СХОД КАМСАМОЛЬСКАГА АКТЫВУ

29 кастрычніка прайшоў сход камсамольскага актыву універсітэта. На парадку дня было пытанне «Аб рабоце камітэта камсамола ў святле задач, якія вынікаюць з прамовы Генеральнага сакратара ЦК КПСС таварыша Л. І. Брэжнева на Усесаюзным злёце студэнтаў 19 кастрычніка 1971 года».

З дакладам выступіў намеснік сакратара камітэта камсамола універсітэта па ідэалагічнай рабоце **Уладзімір Кананкоў.** У спрэчках па дакладу прынялі ўдзел камсамольскія актывісты, выкладчыкі, куратары. Старшыня камітэта ДТСААФ Уладзімір Антонавіч Коўш таварыў аб стане патрыятычна-выхаваўчай работы ў нашай навучальнай установе. Уладзімір Пятровіч Родзікаў, куратар дружыны па ахове прыроды, у сваім выступленні спыніўся на пытаннях узаемаадносін чалавека і прыроды, апчаднасці да гэтаг ўсенароднага багацця. Сакратар камсамольскага бюро фізічнага факультэта Таццяна Любецкая гаварыла аб будатрадаўскім руху, яго карыснасці для дзяржавы. Уладзімір Рылякоў, член камсамольскага бюро геалагічнага факультэта, расказаў аб ходзе навукова-даследчай работы студэнтаў, аб тых дасягненнях, якія яна прыносіць.

(Наш кар.).

Размова на палітінфармацыі

ВЕДАЦЬ ЦАНУ ХЛЕБА

Пры слове «хлеб» у нашым уяўленні адразу ўзнікае духмяны, з апетытнай скарынкай бохан. І кожны з нас ведае, што, каб з'явіцца ён у магазіне, людзям неабходна ўкласці ў яго так многа працы і так многа душы. Менавіта пра гэта мы і гаварылі на нядаўняй тэматычнай палітінфармацыі.

Тэма размовы была цікавай для ўсіх, нікога не пакінула раўнадушным, кожны выказаў сваю думку аб Хлебе, расказаў аб сваім укладзе ў барацьбу за яго.

Жана Савічава ўлетку працавала на адным з хлебазаводаў Гомеля. Яна бачыла, з якой апчаднасцю адносіліся рабочыя завода да хлеба, сама імкнулася ўсё рабіць старанна. Толькі на такой блізкай адлегласці можна ўбачыць і зразумець, што значыць хлеб у жыцці народа. Жана расказвала аб працэсах прыгатавання хлеба, аб дадатковых кампанентах, якія для гэтага патрэбны, аб высокай ступені механізацыі на заводзе, аб сучасных печах, дзе выпякаецца хлеб, цестамяшалках, фармуючых машынах. Але ў цэнтры яе расказа быў чалавек. Без яго спрытнасці, кемлівасці, акуратнасці, любві да сваёй працы, да хлеба ўсе гэтыя механізмы не могуць стаць карыснымі.

Ала Харэвіч, Таццяна Шаўцова і Ірына Кавальчук працавалі і ў будаўнічым атрадзе «Славянка» ў вёсцы Нівы Жлобінскага раёна. Яны расказвалі, як дапамагалі ва ўборцы пшаніцы.

Работа на палетках нялёгкая, але дзяўчатам дапамагала адчуванне патрэбнасці іх працы. І тут яны ўбачылі апчаднасць у адносінах да хлеба, клопат аб кожным зярняці. Паляводы, шафёры — усе берaглі народнае багацце — хлеб.

Гавораць, што смак хлеба залежыць ад многіх фактараў. І як тут не ўспомніць, што па народнаму звычаю хлеб рэжуць стоячы, выказваючы тым самым павагу, падзяку галоўнаму нашаму прадукту і хлебаробскім рукам, што яго вырасцілі. Так было, і так будзе заўсёды.

Ірына ЛЕВАШЭНКА,
студэнтка групы Р-12.

У мастацкіх калектывах

І МАЙСТЭРСТВА, І НАТХНЕННЕ

Вось ужо на працягу дзесяці гадоў пры ГДУ існуе студэнцкі тэатр, назва якому — «І Т. П...» Не адно пакаленне студэнтаў займалася ў гэтым калектыве. Шмат зроблена тэатральных пастановак, скетчаў, мініяцюр. І цяпер тэатр жыве насычаным, творчым жыццём, радуе гледачоў цікавымі спектаклямі і здзіўляючай захопленасцю рабят, якія хочуць паспрабаваць свае сілы ў драматычным мастацтве.

Пра задачы «І Т. П...», яго назначэнне, пра творчую работу расказвае кіраўнік калектыву, акцёр Гомельскага абласнога драматычнага тэатра Аляксей Бычкоў.

НА ЗДЫМКУ: акцёры самадзейнага тэатра «І Т. П...» са сваім кіраўніком А. Бычковым. Фота У. Чысціка.

Расказваць пра калектыў, з якім працуеш, заўсёды цяжка. Волей-няволей даводзіцца адначаць пэўныя станоўчыя бакі ў рабоце нашага калектыву, а гэта пагражае небяспекай аказацца не сціплым. Цяжка яшчэ і таму, што парою голыя слоўныя факты (размова ідзе пра поспехі ці пра няўдачы) не робяць належнага ўражання і сумняваешся — ці павераць, ці зразумеюць цябе рабяты, якія сапраўды любяць тэатральнае мастацтва. У даным выпадку гэта ўсё роўна, што гаварыць пра цудоўную паэзію прозай. Канешне, гэта трэба выпрабаваць, адчуць самому, пабыць у «нашай скуры», каб заразіцца жаданнем працаваць з поўнай аддачай сіл, да самааддачы, аддаваць любімай справе час, які мог бы правесці за чытаннем добрай кнігі або каля тэлевізара.

Як бы там ні было, але мы будзем пра сябе гаварыць тое, што думаем. Прымайце нас такімі, якія мы ёсць.

Многім можа здацца некалькі дзіўнай назва нашага тэатра — «І Т. П...». Што ж гэта такое? «І Т. П...» — гэта азначае «І таму падобнае...» Чаму мы зрабілі іменна такі выбар? Прычын некалькі. Папершае, нам даводзіцца працаваць не толькі над вялікімі п'есамі, але і над урыўкамі з літаратурных твораў, над мініяцюрамі, скетчамі, кампазіцыямі, вершамі і г. д. Рыхтуючы спектакль, нам самім даводзіцца рабіць мастацкае афармленне, дэкарацыі, падбіраць музыку, устанаўліваць асвятленне і інш. Менавіта адсюль назва «І Т. П...»

Цяпер крыху гісторыі. Наш тэатр арганізаваўся ў 1971 годзе. Першай яго пастаноўкай была літаратурна-музычная кампазіцыя «Брацкая ГЭС» А. Вазнясенскага. Кіраўніком калектыву ў той час была артыстка Гомельскага аблдрамтэатра А. М. Аляксандрава, чалавек добры і чулы па натуры. Аляўціна Міхайлаўна здолела з'яднаць вакол сябе энтузіястаў, якія па-сапраўднаму любілі тэатр і верылі ў поспех сваёй справы. Дзякуючы гэтаму, калектывам былі пастаўлены такія спектаклі, як «Развітанне ў чэрвені» А. Вампілава, «Моцнае пачуццё» І. Ільфа і Я. Пятрова, «Адважнае сэрца» Эвальда, «Серанада» Г. Горына і А. Арканава, «Муж і жонка здымуць пакой» В. Рошчына.

Вось што расказвае аб рабоце над гэтымі п'есамі адзін з арганізатараў студэнцкага тэатра Ігар Левянкоў:

— Мне падабалася прыходзіць на рэпетыцыі, дзе панавала атмасфера творчасці, узаемаразумення і добразычлівасці. Цяпер гэты час успамінаецца, як лепшыя дні вучобы ва універсітэце. Тут я знайшоў сапраўдных сяброў, адчуў сябе як дома. Нас так з'яднала праца, што мы часта збіраліся разам не толькі на рэпетыцыях, але і па-за тэатрам. Хіба можна забыць нашы сустрэчы за чашкай чаю пры свечках і пад гітару! Такое надоўга застанецца ў памяці. І я хачу пажадаць калектыву «І Т. П...» захоўваць і працягваць нашы традыцыі ў духу таварыскасці, дружбы і адказнасці за справу, якой ты служыш.

Я асабіста як кіраўнік прыйшоў у студэнцкі тэатр у 1979 годзе. Яго калектыў ужо быў з'яднаным, здольным вырашаць нялёгкія задачы. І, відавочна, не выпадкова нашай першай сумеснай работай стаў спектакль «Жорсткія гульні» А. Арбузава. П'еса складаная у пастановачным плане, псіхалагічна тонкая. Яна цікавая перш за ўсё тэмай чалавечага дабра, адказнасці за свае ўчынкі. І рабяты з задавальненнем працавалі над гэтым матэрыялам.

Уражаннямі ад гэтага спектакля дзеліцца адна з самых актыўных актрыс студэнцкага тэатра Лена Няменка:

— Здарылася так, што акцёрскую ролю ў спектаклі «Жорсткія гульні» мне не давялося выконваць. Я была адказнай за рэквізіт і выконвала абавязкі намочніка рэжысёра (як у прафесіянальным тэатры). Але я з задавальненнем дапамагала рабятам, бачыла іх велізарнае жаданне выканаць кожную ролю як мага лепш, каб спектакль спадабаўся гледачу. Я прысутнічала амаль на ўсіх рэпетыцыях. Мяне захапляла атмасфера творчых пошукаў. Разам з тым засмучалася, калі што-небудзь не атрымлівалася. І з усімі рабятамі радавалася, калі рэпетыцыя праходзіла ўдала. Па-мойму, у нас атрымаўся добры спектакль, і, напэўна, мы заканамерна занялі першае месца на конкурсе «Тэатральная восень».

Наступным нашым спектаклем была «Лазня» У. Маякоўскага. І па тэме, і па жанру гэта быў зусім процілеглы спектакль «Жорсткім гульням». Гэта не псіхалагічная драма, а хутчэй пародыя на адмоўныя з'явы тагачаснай рэчаіснасці. З натхненнем, на творчым уздыме працавалі рабяты над гэтым спектаклем. І тэма жыццясцвярджэння, энтузіязму, перамогі над бюракратызмам гучала ярка і пераканаўча.

Аб сваёй рабоце расказвае студэнт трэцяга курса гісторыка-філалагічнага факультэта Сяргей Чугай:

— Роля Пабеданосікава ў мяне была першай у нашым тэатры. Працаваць давялося шмат. Спачатку роля не ўдавалася — складана было ўвасобіць характар майго героя. Мы збіраліся па начах, па некалькі разоў рэпетыравалі адну і тую ж сцэну. І гэта было выдатна! Ну, а што атрымалася ў выніку, меркаваць вам, гледачам.

Цяпер мы працуем над новай п'есай В. Цендракова «Ноч пасля выпуска». Яе тэма — якім быць у жыцці, як у складаных жыццёвых сітуацыях застацца самім сабой, не пайсці на здзелку з сумленнем? Работа над спектаклем, як кажуць, у самым разгары.

Мне хочацца параіць рабятам, якія любяць мастацтва тэатра: прыходзьце да нас, дзе вы заўсёды зможаце праявіць і развіць свае творчыя магчымасці, дзе вас чакае цікавая работа, дружны калектыў. А гледачам хочацца сказаць: «Да сустрэчы на нашых спектаклях!».

А. БЫЧКОЎ,
кіраўнік студэнцкага драматычнага тэатра ГДУ.

РАДУГА ТАЛЕНТАЎ

У мінулую нядзелю ў актавай зале ГДУ праходзіў агульнауніверсітэцкі конкурс «Ану, першакурснікі!» Яркім, вясёлым, шматжанравым, амаль прафесійным атрымаўся гэты конкурс.

Агністы цыганскі танец у выкананні першакурсніцы гістфіла Т. Дудзінай змяняўся лірычнай п'есай «Да Элізы» Бетховена (выканаўца А. Цяпугіна з эканамічнага факультэта) і арыгінальным па выканаўчаму майстэрству ансамблем «Пятновыводитель» з фізічнага факультэта. Спадабаліся членам журы і гледачам танцы ў сучасных рытмах у выкананні студэнтак факультэта фізічнага выхавання І. Селязнёвай і М. Якавіў, пароды, з якімі выступіла на конкурсе першакурсніца біяфака А. Калеснікава.

У поспеху конкурснага канцэрта, які прайшоў арганізавана, без зрываў і затрымак, вялікая заслуга вядучай-канферансье Жаны Савічавай.

У выніку вострай конкурснай барацьбы першае месца занялі першакурснікі гістфіла, на другім і трэцім — адпаведна эканамісты і фізікі.

Лепшыя выканаўцы ўзнагароджаны граматамі і прызамі камітэта камсамола, прафкома і клуба мастацкай самадзейнасці ГДУ.

Жадаем маладым «зоркам» і надалей радаваць слухачоў сваім майстэрствам на працягу ўсіх гадоў вучобы ва універсітэце.

І. ХАДАЛЕВІЧ,
старшыня Клуба выхаднога дня, член журы.

ГРОДЗЕНСКІЯ СУСТРЭЧЫ

Гародня... Гродна... Вузкія вулачкі гэтага аднаго з прыгажэйшых гарадоў Беларусі, што велічна ўзняўся над гарыстымі берагамі і стромамі сівога Нёмана, высокія шпілі яго касцёлаў і званіцы старажытных цэркваў, незвычайную маляўнічасць ваколіц не аднойчы з любоўю і захапленнем апявалі выдатныя майстры слова Беларусі, Расіі, Польшчы. Менавіта тут у невялікім аднапавярховым доміку з сапраўднымі, у духу парыжскага Манмартра, мансардамі стварала свае лепшыя творы Эліза Ажэшка. На гэтых брукаваных вулачках зрабіў свае першыя крокі Максім Багдановіч... Толькі ў Гродне бачыў ён, пяцігадовы хлопчык, вочы і ўсмешку маці, якая назаўсёды засталася на мясцовых могілках... Тут жа бацька будучага паэта выпускае вядомую кнігу аб перажытках «древнего миросозерцания у белорусов». Сцены старажытнага горада, якія захавалі рэха крокаў адважных герояў Гродзенскага палка, што дапамагалі славянам вырваць перамогу пад Грунвальдам, натхнілі Уладзіміра Караткевіча напісаць «Евангелле ад Іуды» — рамантычную гісторыю аб Ілжэ-Хрысту Юрасі Братчыку (раман «Хрыстос прызямліўся ў Гародні»).

Таму заканамерна, што менавіта гэты горад быў выбраны месцам рэспубліканскай навуковай канферэнцыі «Сацыялістычны рэалізм і заканамернасці развіцця беларускай літаратуры», якую правялі ў апошняй дэкадзе кастрычніка бягучага года Гродзенскі дзяржаўны універсітэт і Інстытут літаратуры імя Янкі Купалы АН БССР.

●

На здымку: (злева направа) удзельнікі канферэнцыі дацэнт БДУ К. Р. Хромчанка, старшы навуковы супрацоўнік АН БССР І. П. Чыгрын, дацэнт кафедры беларускай літаратуры В. І. Смыкоўская, асістэнт гэтай кафедры В. С. Генаш, старшы навуковы супрацоўнік АН БССР І. С. Шпакоўскі, асістэнт БДУ У. П. Каладзінскі ля помніка М. Чурлёнісу.

Фота аўтара.

Праграма канферэнцыі была надзвычай насычанай і інтэнсіўнай. Яе паспяховаму правядзенню садзейнічаў перш за ўсё той факт, што на сустрэчу сабраліся як вядучыя вучоныя Інстытута літаратуры (Ул. Гніламёдаў, В. Жураўлёў, І. Чыгрын, І. Шпакоўскі, М. Тычына), так і лепшыя выкладчыкі ВНУ рэспублікі (У. Калеснік, К. Хромчанка, А. Пяткевіч і іншыя). У шчырай, зацікаўленай, па-навуковаму страснай і бескампраміснай гутарцы былі абмеркаваны асноўныя заканамернасці развіцця беларускай савецкай прозы, вызначаны вядучыя тэндэнцыі развіцця нацыянальнай паэзіі ў іх сувязях з блізкімі ці аналагічнымі з'явамі ў савецкай і еўрапейскай літаратурах. У абмеркаванні гэтых найбольш складаных і актуальных задач беларускай крытыкі і літаратуразнаўства прынялі ўдзел і выкладчыкі кафедры беларускай літаратуры нашага універсітэта. Паведамленні В. І. Смыкоўскай, У. П. Каваленкі, В. С. Генаш, прысвечаныя аналізу творчасці І. Мележа, І. Шамякіна, У. Адамчыка, зацікавілі слухачоў, выклікалі гарачую дыскусію. Удзельнікі канферэнцыі змаглі абмяняцца думкамі адносна самых надзённых пытанняў сучаснага літаратурнага працэсу, даць ацэнку лепшым творам, што з'явіліся ў апошні час.

Незабыўнае ўражанне пакінула і цікавая экскурсія па горадзе, і паездка ў славуты курорт Друскенінкай, у якім знаходзіцца музей выдатнага літоўскага паэта, мастака і кампазітара М. Чурлёніса.

І. ШТЭЙНЕР,
асістэнт кафедры беларускай літаратуры.

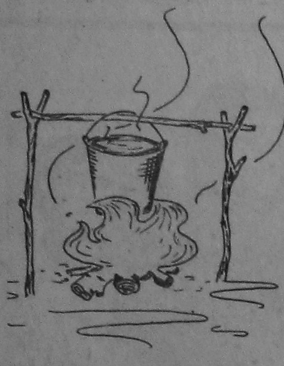

Нататкі аб археалагічнай практыцы

З ГІСТОРЫЯЙ ПОБАЧ

(Працяг. Пачатак у № 31).

II. КАНФЛІКТ

Сонца стаіць у зеніце. У палатачным лагеры — ні душы. Студэнты на раскопках. Але вось з сасняку паказваецца высокі юнак. Гэта Валодзя Біч, адзін з лепшых спартсменаў факультэта. За ім ідзе Віця Лютынскі. Неахвотна, з незадаволеным выглядам падыходзіць Валодзя да кастра, схіляецца над вядром, марудна памешвае ў ім лыжкай. Лыжка вялікая, але і яна здаецца маленькай у руках Уладзіміра. У гэтыя рукі так і просіцца рыдлёўка. Ды і сам хлопец больш цягнецца да рыдлёўкі, чым да лыжкі. Але тут знаходзіцца Валодзя не па сваёй волі. Такая воля калектыву, а дакладней — жаночай яе часткі. Воля гэтая праявілася яшчэ ў Чачэрску, дзе мы вялі даследаванне пасялення Замкавая Гара. Звычайна пры раскопках землякопы разбіваюцца на звенні. Адзін капае зямлю рыдлёўкай, другі старанна перабірае яе рукамі, стараючыся не прапусціць нават самыя дробныя знаходкі. Вядома, працаваць рыдлёўкамі намнога цяжэй. І вось хлопцы, як сапраўдныя рыцары, дамовіліся, што асноўную нагрузку яны возьмуць на сябе. Пры гэтым яны спадзяваліся, што дзяўчаты ў адказ на такое рыцарства вызваляць хлопцаў ад прыгатавання ежы. Але дзяўчаты вырашылі інакш: наадрэз адмовіліся ад пастаяннага кухарства. Дзейнічалі дзяўчаты адзіным фронтам, і ў мяне да гэтага часу захавалася перакананне, што накіроўвала іх дзейнасць Ірына Саліта, якая, між іншым, сваёй ролі ў гэтай справе ніколі не падкрэслівала. Патрабаванні «слабага» полу зводзіліся да наступнага: ніякіх патуранняў нам не трэба, усе цяжкасці будзем дзяліць пароўну, мазалі нас не палохаюць, але, і вы, даражэнькія, не палічыце за сорам пазавіхацца з лыжкамі і міскамі.

І вось на наступны дзень Каця Бярозка, Таня Барысенка, Шура Раманюк і Іра Саліта спрытна ўпраўляліся з рыдлёўкамі. Спіны іх былі мокрымі ад поту, а Пеця Неўмяржыцкі, Толя Шэвель, Андрэй Шобін, Віця Лютынскі, Валодзя Біч, разморыныя летнім сонейкам і прыгатаваным сваімі рукамі снеданнем, яшчэ крыху ашаломленыя ўчарашняй славеснай перапалкай на тэму аб ролі жанчыны ў сучасным грамадстве наогул і ў археалагічнай экспедыцыі ў прыватнасці, сядзелі на краю раскопкі і падкрэслена лянівымі, марудымі рухамі размiналі камякі зямлі, усім сваім выглядам паказваючы, што такая работа не для іх.

Такі парадак захоўваўся і ў далейшым, на працягу ўсёй археалагічнай практыкі. Вось чаму апынуўся Валодзя Біч у ролі... повара. Праўда, быў ён не адзін. З дапамогай Віктара Лютынскага яны рыхтавалі страву не горш за дзяўчат.

III. ЛЮДЗІ, З ЯКІМІ ЗВОДЗІЦЬ НАС ЛЕС

З вельмі рознымі людзьмі даводзіцца сустракацца пры падрыхтоўцы і правядзенні археалагічнай практыкі. Акадэмікі і калгаснікі, партыйна-савецкія работнікі і школьнікі, кіраўнікі калгасаў і настаўнікі, сталыя і маладыя, энтузіясты і скептыкі... І ад кожнага з гэтых людзей ў той або іншай ступені залежыць настрой, працаздольнасць удзельнікаў экспедыцыі, і ў канчатковым выніку, поспех практыкі, а іншым часам нават выбар месца раскопак.

...Вестка аб неабходнасці правядзення археалагічнай практыкі 1981 года ў Чачэрску з'явілася для мяне нечаканасцю. У мяне былі іншыя планы наконт месца правядзення практыкі. Але выбар упаў на Чачэрск не выпадкова. Там планавалася ўзвесці мемарыяльны комплекс савецкім воінам, якія загінулі ў баях за Чачэрск ў гады Вялікай Айчыннай вайны. Для ажыццяўлення гэтай ідэі многае зрабілі намеснік старшыні Чачэрскага райвыканкома (ён жа старшыня раённага таварыства аховы помнікаў гісторыі і культуры) М. А. Пілiпец і архітэктар Чачэрскага раёна І. В. Дэмура. Пытанне аб узвядзенні помніка ў Чачэрску разглядалася на адным з пасяджэнняў Прэзідыума Беларускага таварыства аховы помнікаў гісторыі і культуры. Справа ўскладнялася тым, што манумент планавалася ўзвесці на месцы помніка археалогіі — на Замкавай Гары ў Чачэрску. Патрэбна было вырашыць: каму даручыць даследаванне на тым месцы, дзе ўзнік старажытны Чачэрск? Дацэнт Гродзенскага дзяржаўнага універсітэта М. А. Ткачоў ужо даўно вывучае гарады, што стаяць на р. Сож, у тым ліку і Чачэрск. Але цяпер ён знаходзіцца ў дактарантуры і ўдзяліць увагу раскопкам каля Чачэрска не мог. Таму было вырашана накіраваць сюды ў чэрвені групу маладых мінскіх археолагаў, а ў ліпені — студэнтаў ГДУ.

Перад пачаткам раскопак у Чачэрск адправілася невялікая разведачная група, у складзе якой былі студэнты-гісторыкі Анатоль Шэвель і Алена Вароніна. Там мы пазнаёміліся з упаўнаважаным Бюро прапаганды помнікаў гісторыі і культуры С. А. Гальперам, архітэктарам І. В. Дэмурай, агледзелі помнікі г. Чачэрска, пабылі на месцы будучых раскопак. Прыкінулі, што з работамі мы можам справіцца за два тыдні, і застанецца яшчэ час на даследаванне старажытных могільнікаў. Праз некалькі дзён П. Неўмяржыцкі і А. Шэвель ужо па ўласнай ініцыятыве зноў выехалі «ў разведку», пабывалі на месцах будучых раскопак, пазнаёміліся з мясцовымі жыхарамі.

Праз некаторы час мы ўжо прыступілі да справы. У Чачэрску мы даследавалі старажытнае паселішча. Потым працягвалі практыку ў вёсцы Нісімкавічы. У тым, што тут людзі вельмі шчырыя добразычлівыя, мы мелі магчымасць пераканацца не адзін раз. Цёплыя ўспаміны засталіся ў нас пра дырэктара саўгаса М. М. Гулевіча, шафёра гаспадаркі М. К. Гулевіча і яшчэ аднаго Мікалая Гулевіча, студэнта, які праводзіў канікулы ў роднай вёсцы і дапамагаў нам пры раскопках. Вяскоўцы заўсёды ішлі нам насустрач, уважліва адносіліся да ўсіх нашых просьб, і ў тым, што практыка прайшла паспяхова, немалая іх заслуга. І наогул, мы мелі магчымасць пераканацца ў тым, з якой павагай яны адносяцца да старажытных помнікаў.

Ул. БАГАМОЛЬНІКАЎ,
кіраўнік археалагічнай практыкі, асістэнт кафедры гісторыі СССР і ўсеагульнай гісторыі.

З ЛЮБОЎЮ ДА ЧАЛАВЕКА

З 23 па 30 кастрычніка на факультэтах нашага універсітэта прайшлі «Дні донара».

Бескарыслівае донарства ў нашым універсітэце набыло характар дзяржаўнай справы, з'яўляецца праяўленнем сацыялістычнага гуманізму, ганаровым укладам выкладчыкаў і студэнтаў у ахову здароўя народа.

У гэтым годзе такімі донарамі сталі 919 чалавек, што складае 25,5 працэнта ад агульнай колькасці студэнтаў, а 500 з іх здавалі кроў два і больш разоў. Студэнты С. Таболіч, В. Ціханава, М. Дзягцяр, С. Волчанка, П. Гоман, М. Емельянчыкаў, С. Кадурын, І. Стрыжак, А. Сіліна, М. Усцінаў, В. Чарняўскі, І. Ванянкоў — шмат разоў давалі кроў бескарысліва. Па некалькі разоў давалі сваю кроў выкладчыкі В. Л. Мярэжа і Л. І. Злобін, супрацоўнік А. Салавей.

Вялікую работу па бескарысліваму донарству сярод студэнтаў і выкладчыкаў праводзяць дэканы факультэтаў фізічнага выхавання Б. М. Зайцаў, гісторыка - філалагічнага Т. І. Язэпава, фізічнага У. Я. Мацюшэнка, намеснікі дэканаў: біялагічнага факультэта — В. І. Талкачоў, гісторыка-філагагічнага — Д. А. Лявончанка, эканамічнага — В. А. Нявераў, сакратары партыйных арганізацый, выкладчыкі прафесар А. С. Калугін, І. В. Хадалевіч, Н. І. Колтышава, М. А. Завяртайла. Многае зрабілі для наладжвання бескарыслівага донарства актывісты таварыства Чырвонага Крыжа В. І. Старакожава, Т. В. Любезная, Л. М. Арлова.

Студэнты гісторыка-філалагічнага факультэта М. Крупенька і А. Пермінаў перад дачай крыві.

Фота **У. Чысціка.**

І. СЯРОГАЎ,
старшыня таварыства Чырвонага Крыжа універсітэта.

НА СТАРЦЕ XIII УНІВЕРСІЯДА

Праўленне спартыўнага клуба, кафедра фізічнага выхавання, камітэт камсамола, прафком і мясцком прынялі сумесную пастанову аб правядзенні XIII універсіяды. Яе мэта заключаецца ў масавым аздараўленні студэнтаў, аспірантаў, супрацоўнікаў ГДУ, далучэнні іх да рэгулярных заняткаў фізічнай культурнай і спортам, у падрыхтоўцы і здачы нарматываў комплексу ГПА, павышэнні майстэрства спартсменаў.

Універсіяда возьме старт 12 лістапада 1981 г. і фінішуе ў маі 1982 года. Пастаўлена задача пры яе правядзенні на ўсіх этапах разгарнуць шырокае сацыялістычнае спаборніцтва ў калектывах фізкультуры, спартыўных секцыях, сярод трэнераў і спартсменаў за дасягненне высокіх вынікаў не толькі ў развіцці фізічнай культуры і спорту, але і ў працы, вучобе.

Дэканаты і партыйныя бюро факультэтаў павінны аказаць усямернае садзейнічанне саветам фізкультуры ў падрыхтоўцы і правядзенні як першага этапа універсіяды, так і яе фінальных спаборніцтваў. Асаблівая адказнасць у гэтай справе ўскладваецца на намеснікаў дэканаў па спорту і саветы фізічнай культуры. Ім неабходна прыцягнуць да спаборніцтваў асноўную масу студэнтаў і супрацоўнікаў, дабіцца таго, каб кожны камсамолец стаў значкістам ГПА і спартсменам-разраднікам.

Створаны арганізацыйны камітэт па правядзенню XIII круглагадавой універсіяды. Яго ўзначальвае рэктар ГДУ, акадэмік АН БССР, прафесар **Б. В. Бокуць.** У састаў аргкамітэта ўвайшлі: прарэктар па вучэбнай рабоце, член-карэспандэнт АН БССР **Л. А. Шамяткоў,** старшыня спортклуба **Г. І. Варатніцкі,** дэкан факультэта фізічнага выхавання **Б. М. Зайцаў,** загадчык кафедры фізвыхавання **В. А. Каляда** (намеснікі **старшыні**), **дэканы факультэтаў І. П. Трацэўскі, У. Я. Мацюшэнка, У. Ф. Філіпцоў, Т. І. Язэпава, Л. М. Сапегін, А. П. Пінчук,** прарэктар па АГР **М. Д. Рычкоў,** сакратар камітэта ЛКСМБ **В. М. Талсташоў,** старшыня прафкома **Н. І. Колтышава,** урач медпункта **А. С. Двайнова,** рэдактар універсітэцкай шматтыражкі **У. П. Балога.**

ГАЛОЎНАЯ СУДЗЕЙСКАЯ КАЛЕГІЯ

Галоўны суддзя — **Грышачкін А. Р.,** суддзя рэспубліканскай катэгорыі; намеснікі галоўнага суддзі — **Харытошкін В. А.,** суддзя рэспубліканскай катэгорыі, **Будзюхін І. Д.,** суддзя рэспубліканскай катэгорыі; **Двайнова А. С.,** урач медпункта, галоўны сакратар — **Барадзіна Г. П.,** суддзя 1 катэгорыі.

БАСКЕТБОЛ. Галоўны суддзя — **Царыкаў Б. А.,** суддзя міжнароднай катэгорыі; галоўны сакратар — **Марчанка В. З.,** суддзя 1 катэгорыі.

ВАЛЕЙБОЛ. Галоўны суддзя — **Макарэвіч В. В.,** суддзя рэспубліканай катэгорыі; галоўны сакратар — **Семяненка Ф. М.,** суддзя 1 катэгорыі.

ГІМНАСТЫКА СПАРТЫЎНАЯ. Галоўны суддзя — **Сіськоў В. І.,** суддзя рэспубліканскай катэгорыі; галоўны сакратар — **Рыбакова Л. Ф.,** суддзя 1 катэгорыі.

ЛЁГКАЯ АТЛЕТЫКА. Галоўны суддзя — **Трафімовіч І. Р.,** суддзя рэспубліканскай катэгорыі; галоўны сакратар — **Калачоў В. В.,** суддзя 1 катэгорыі.

ПЛАВАННЕ. Галоўны суддзя — **Гіль Б. М.,** суддзя 1 катэгорыі; галоўны сакратар — **Геркусава Т. Ф.,** суддзя 1 катэгорыі.

КРОС ЛЕГКААТЛЕТЫЧНЫ (асенні). Галоўны суддзя — **Савенка А. М.,** суддзя рэспубліканскай катэгорыі; галоўны сакратар — **Калачоў В. В.,** суддзя 1 катэгорыі.

КРОС ЛЕГКААТЛЕТЫЧНЫ (веснавы). Галоўны суддзя — **Савенка А. М.,** суддзя рэспубліканскай катэгорыі; галоўны сакратар — **Каняхін М. В.,** суддзя 1 катэгорыі.

ФЕХТАВАННЕ. Галоўны суддзя — Лісоўскі В. В., суддзя рэспубліканскай катэгорыі; галоўны сакратар **Эле Т. К.,** суддзя 1 катэгорыі.

ЛЫЖНЫ СПОРТ. Галоўны суддзя — **Кільчэўскі В. Я.,** суддзя рэспубліканскай катэгорыі; галоўны сакратар — **Булыгіна Я. Ц., суддзя 1 катэгорыі.**

МНАГАБОР'Е КОМПЛЕКСУ ГПА (зімовае). Галоўны суддзя — **Кільчэўскі В. Я.,** суддзя рэспубліканаскай катэгорыі; галоўны сакратар — **Марозава Л. М.,** суддзя 1 катэгорыі.

МНАГАБОР'Е КОМПЛЕКСУ ГПА (летняе). Галоўны суддзя — **Волкаў І. П.,** суддзя усесаюзнай катэгорыі; галоўны сакратар — **Барадзіна Г. П.,** суддзя 1 катэгорыі.

СТРАЛКОВЫ СПОРТ. Галоўны суддзя — **Харытошкін В. А.,** суддзя рэспубліканскай катэгорыі; галоўны сакратар — **Жураўлёў Ю. В.,** суддзя 1 катэгорыі.

ШАХМАТЫ. Галоўны суддзя — **Фрыдман Г. А.,** суддзя рэспубліканскай катэгорыі; галоўны сакратар — **Косцікаў А. А.,** суддзя 1 катэгорыі.

БАРАЦЬБА КЛАСІЧНАЯ. Галоўны суддзя — **Дзегцяроў С. М.,** суддзя рэспубліканскай катэгорыі.

БАРАЦЬБА ВОЛЬНАЯ. Галоўны суддзя — **Каляда В. А.,** суддзя рэспубліканскай катэгорыі.

ФУТБОЛ-міні. Галоўны суддзя — **Джыоеў У. І.,** суддзя рэспубліканаскай катэгорыі; галоўны сакратар — **Астахаў В. П.,** суддзя рэспубліканскай катэгорыі.

РУЧНЫ МЯЧ. Галоўны суддзя — **Крукоўскі В. П.,** суддзя рэспубліканскай катэгорыі; галоўны сакратар — **Першанкова Т. А.,** суддзя 1 катэгорыі.

ДА «ДЗЁН ЭКАНАМІСТА»

Кожны год, пасля Кастрычніцкага свята, на эканомфаку праводзяцца «Дні эканаміста». Упершыню яны адбыліся ў першы год адкрыцця факультэта. Яго арганізатарам, рабятам ініцыятыўным і энергічным, трэба было праявіць шмат выдумкі, фантазіі, каб скласці арыгінальную і цікавую праграму. Заснавальнікі «Дзён эканаміста» ужо даўно закончылі універсітэт і працуюць у розных кутках нашай рэспублікі і краіны, а традыцыя жыве!

Сёлета «Дні эканаміста» будуць праводзіцца ў адзінаццаты раз.

Праграма традыцыйных дзён будзе ўключаць цікавыя прэс-канферэнцыі з выпускнікамі факультэта, выкладчыкамі, навуковую канферэнцыю, выстаўку мастацкай творчасці студэнтаў-эканамістаў, дыскатэку, спартыўныя спаборніцтвы паміж выкладчыкамі і студэнтамі і іншыя мерапрыемствы.

Як заўсёды, на свята факультэта запрашаецца шмат гасцей з ВНУ г. Гомеля, Кішынёва, Кіева, Вільнюса, Калінінграда і іншых гарадоў.

(Наш кар.).

Рэдактар Ул. **БАЛОГА.**

«Гомельский университет» — орган парткома, ректората, месткома, комитета ЛКСМБ и профкома Гомельского государственного университета (на белорусском языке), Гомельская фабрыка «Палесдрук» Дзяржкамітэта БССР па справах выдавецтваў, паліграфіі і кніжнага гандлю. Гомель, Савецкая, 1. Аб'ём — 2 друк. аркуш. Тыраж 2000 экз.
Наш адрас: вул. Савецкая, 104, п. 3-11, т. 56-16-52.
АЗ 50715
Заказ 5879